

ק"פ 24729/02 - אלעד רובין, רות רובין פורימן, עזיאל רובין, אליענה רובין, אמיר ציון נגד יצחק פורימן, דניאל פורימן, אנגליה פורימן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 24729-02-02 רובין וו' נ' פורימן וו' נ' פורימן
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
קובלים

1. אלעד רובין
2. רות רובין פורימן
3. עזיאל רובין
4. אליענה רובין
5. אמיר ציון

נגד
נאשמים

1. יצחק פורימן
2. דניאל פורימן
3. אנגליה פורימן

החלטה

לפני בקשה לתרגם חומר ראיות מאנגלית לעברית.

ב"כ הנאשם טען כי על הקובל לתרגם את כל חומר הראיות הכתוב בשפה האנגלית, לצורך עמידתו בדרישה למסירת חומר הראיות לנאים. לתמיכה בטענות זו נסמך ב"כ הנאשם על הוראת סעיף 141 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד" פ"), העוסק בראייה שאינה בעברית ובחובת תרגומה. הסגנון מפנה גם לבש"פ 501/09 **היועהמ"ש נ' מאיו** (להלן: "ענין מאיו"), בו נדונה חובת התרגומים של מסמכים שהווו חלק מבקשת הסגירה. לטענת ב"כ הנאשם את העקרונות בדבר חובת תרגום המסמכים לעברית החלים על ההליך הפלילי, יש להחיל גם על הקובלנה לאור הוראות הדין.

ב"כ הקובל מבקש לדחות את הטענה, בציינו כי סעיף 141 לחסד"פ עניינו בראיות שהוגשו בבית המשפט, להבדיל מחומר הראיות הכללי שנאסר לצורך ניהול ההליך. עוד מפנה ב"כ הקובל לפסיקה בה נקבעה אבחנה זו באופן מפורש.

בחנתי את טענות הצדדים על רקע הוראות הדין והפסיכיקה, ואני סבורה כי דין עם ב"כ הקובל.

טרם הדרשות לטענות לגוף, אצין כי מקובלת עליה העמדה העקרונית כי את הכללים הנוגעים להעמדת חומר ראיות

עמוד 1

בhalicy קובלנה יש לקבוע על בסיס הכללים הקבועים בדיון ביחס להליך פלילי, בשינויים המחייבים במידה הצורך.

לgeom הטענה, סעיף 141 לחס"פ נמצא בסימן ג' לפרק ה', כשהפרק כולו עוסק ב"הליך המשפט". סימן ג' כותרתו "פרוטוקול ותרגום", ויש בו שורה של הוראות הנוגעות לרשום וניהול הפרוטוקול במסגרת ההליך. סעיף 141 עצמו דן ב"ראיה הנמסרת" לבית המשפט ובעדות שנמסרה בבית המשפט, שאין בשפה העברית, וקבע את חובה תרגומן של אלה.

הוראת סעיף 141 לחס"פ, אם כן, אינה מזכה בפרק ד' שענינו "הליכים שלפני משפט", פרק הכלול גם את סימן ג' העוסק ב"עיוון בריאות הטבעה", אלא בפרק שענינו "הליך המשפט", ובהתאם עוסקת הוראת סעיף 141 בשלב הצגת הראיות בפני בית המשפט ובשלב זה בלבד.

בש"פ 501/09 **היועהמ"ש נ' מאו** אינו קובלן אחרת. באותו עניין הקובלנה נוגעת למסמכים שהוגשו והוצגו לבית המשפט במסגרת בקשה ההסגרה מטעם מדינה זרה, בהתאם להוראות סעיף 141 לחס"פ. ואכן, בית המשפט בתיחס לחובת התרגום מבאה: **"חובת התרגום משתרעת הן על חומר תיעודי המוצג בבית-המשפט והן על עדויות הנשמעות לפניו"**.

על יסוד אותה אבחנה בין חומר המוגש לבית המשפט במסגרת ההליך, נקבע בבש"פ 10823/08 **mirishonli נ' מדינת ישראל אליו** הפנה ב"כ הקובלן, כי אין חובת תרגום של מסמכים מהווים חלק מחומר החקירה (וכן: ת.פ. (פ"ת) 2613/08 **מדינת ישראל נ'blk** החלטה מיום 13.12.09).

כעולה מן המקובל, הוראת סעיף 141 לחס"פ אינה חלה על חומר ראיות שלא הוצג במשפט.

ambilי למעט מן האמור, שקהלתי אם יש במצב הדברים בו חומר הראיות הכלול במסמכים הוא ברובו באנגלית כדי לפגוע בהגנת הנאשם ובזכותו. לאור העובדה שהנאשם דובר את השפה האנגלית, ולא נתען מטעמו אחרת, ולאור העובדה שמדובר בשפה האנגלית שהיא שגורה ולא בשפה הדורשת הכרות ושליטה יהודית, לא נוכחתי כי קיימת פגעה בזכותו של הנאשם.

יוער בהקשר זה כי גם בכלל הנוגע לסעיף 141 לחס"פ, אין מדובר בכלל מנדרורי, ולביבהמ"ש יש שקי"ד אם לחיב את התרגום או לפטור את המאשימה ממנו, וכך ציין בית המשפט בעניין Mai:

"אכן, אפשר שבנסיבות של פרשה פלונית לא יהיה ממש בתביעתו של מבקש לתרגם את החומר הרלוונטי ... דעתך היא, לפיך, כי לצד קביעתה של חובת תרגום והטלתה על רשות המדינה ... יכולים תהא שמורה לבית-המשפט היושב לדין הסמכות לסייע חובה זו ולהתאים למקרה שבפניו. כך, תוכל הערכאה של ההסגרה להידרש לטענת המדינה ולפיהמן הראי לפטור אותה לחלוטין, בשל נסיבות עליהן בכוחה להציג, מלאכת התרגום או למצער לצמצם את היריעה באשר לחומר שיש לתרגם. בית-המשפט ישקול בדבר ויחליט על-פי שיקול-דעתו".

והדברים נכונים מוקל וחומר לבקשתה שלפניי.

בשוליו הדברים אצין כי ככל שקיימים מסמכים קונקרטיים בעלי חשיבות יתרה, שהסגור מבקש כי יתורגם לעברית, יפנה הסגור בבקשתה מתאימה לב"כ הקובל, ובמידת הצורך יפנה לביהם"ש.

עוד יובהר כי אין בהחלטה זו כל התייחסות לשאלת תרגום המסמכים לעברית במהלך שמיעת הראות.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ד, 18 פברואר 2014, בהעדך
הצדדים.